



Emina Čamo Lorbek, grafičar i slikar (Beograd, 1932.) na put umetnika otisnula se 1954. godine, kada je diplomirala na Višoj pedagoškoj školi, kada je iste godine, na Prvim igrama studenata Vojvodine „Spartakijadi“ u Zrenjaninu, dobila II nagradu za svoj rad u tehnici akvarela. Kasnije su stizale i druge nagrade: sa izložbe u Vrbasu, 1995. godine otkupna Vitalova nagrada, za rad „Suncokrete“; nagrada 2000. godine na 29. Novosadskom salonu...

Godine 1980. diplomirala je na Akademiji umetnosti u Novom Sadu na odseku grafike u klasi profesora Halil Tikveša, ali tada je već iza sebe imala bogato iskustvo nastavnika. Od 1954. do 1960, radila je u OŠ „Vasa Stajić“, a od 1960. do penzionisanja, 1992. godine u OŠ „Đorđe Natošević“. Svoj izuzetni unutrašnji stvaralački poriv, o čemu svedoči veliki broj akvarela, crteža, grafika, često je bio stišan uporednom aktivnošću u Centru za likovno vaspitanje dece i omladine. Rad u Centru profesionalno ju je vezao za velikog umetnika i pedagoga Bogomila Karlavarisa, i najživljim bojama obeležio njen rad kao nastavnika. Osnovan 16. maja 1954. godine kao Društvo nastavnika likovne umetnosti, od strane velikana kao što su Jovan Soldatović, Bogomil Karlavaris, Radmila Graovac i drugi, uz podršku desetak studenata, među kojima je bila Emina, oformljena je i Komisija za dečji crtež, koja je posle dve godine prerasla u Centar za likovno vaspitanje. Pošto je prostor likovnog kabineta Ogledne osnovne škole „Đorđe Natošević“ bio pogodan za potrebe Centra, Emina je od samog početka bila nosilac i stožer svih promena nastalih sa ciljem stalne edukacije nastavničkog kadra radi unapređenje nastave likovnog vaspitanja u osnovnim i srednjim školama.

Godine 2000. Emina Čamo Lorbek je Galeriji Matice srpske poklonila prvi deo svojih radova. Već sledeće godine, u Galeriji Matice srpske, od 22. juna do 20. jula 2001. godine priređena je Izložba Poklon-zbirke Emine Čamo Lorbek-crteži i grafike, na kojoj je prikazano 68 radova ove umetnice.

Razlog zašto se odlučila na ovaj korak, gospođa Emina doživljava i emotivno i racionalno:
-Teško je odreći se nečeg. Ali, prostor u školi bio je na neki način i moj atelje u kojem sam čuvala radove. Odlaskom u penziju izgubila sam taj prostor. Veliki deo mog opusa predstavljaju radovi velikog formata npr. lenije i polja 200x60cm; jedan deo kolekcije su crteži/studije koji nemaju komercijalnu vrednost. Ali, poklonila sam i svoje nagrađene radove, te radove sa III i IV godine Akademije, kada je u klasi profesora Halil Tikveša, asistenta Milana Staševića i saradnika u nastavi Zvonka Tilića, stvarala klasa studenata: Milena Kuzmanović iz Beograda, Valeria Talò iz Temerina, Josip Butković iz Kastva, Rijeka i ja. Osim uvida u klasu, kroz ove radove se mogu sagledati koliko smo svi bili različiti, a sa druge strane se vide tehnološka sličnost izvedenih radova. Možda će neko nekada na osnovu ove moje kolekcije da procenjuje vrednost umetničkih tendencija u vojvođanskom slikarstvu u drugoj polovini XX veka - rekla je

Emina Čamo Lorbek.

U nekoliko navrata, od 2000. godine do 30. novembra 2012. godine, gospođa Emina je Galeriji Matice srpske poklonila ukupno 200 radova. Pored odabranih dela iz sopstvenog opusa darovala je i dela stranih autora, kao i dela domaćih savremenih umetnika.

Da bi neko uopšte mogao da bude dobrotvor ili donator mora da poseduje proverena umetnička dela. Da bi galerija ili muzej doneo odluka o prihvatanju predmeta za svoju kolekciju, potrebno je da, prema međunarodnim muzejskim standardima koje propisuje ICOM (Internacional Council of Museums), umetnički predmet bude svrsishodan, preoritetan muzeju i da je od značaja za muzejsku kolekciju. Darivani predmet mora da bude nosilac informacija o kulturnom i istorijskom kontekstu u kojem je nastao, kao i da je autentičan i da predstavlja raritet. S druge strane, muzej mora da obezbedi adekvatene uslove čuvanja i zaštite, kao i izlaganja darivanog predmeta.

-Povodom otvaranje izložbe u Zavičajnoj galeriji Muzeja grada Novog Sada, 2011. godine, a povodom poklona od 135 svojih dela, umetnica Vera Zarić je rekla: "...i tako mi je laknulo". Upravo je to prava ilustracija mog osećaja kada sam svoje radove u rolnama dala na čuvanje onima koji će to najbolje znati i moći da urade. Imam jedan divan osećaj da se jedan deo mene, onaj koji sam dala umetnosti, može videti u Matici. Jer, šta je smisao rada jednog umetnika, nego da iz dubine duše na izabranom materijalu izrazi ideju, zauzme stav i na taj način uspostavi komunikaciju sa spoljnim svetom. Osim toga, kad god odem u Maticu, prime me kao najvećeg prijatelja - zadovoljno je prokomentarisala gospođa Emina.

Emina Čamo Lorbek je 2001. godine uvrštena među dobrotvore.